

تأثیرگذاری شعر جاهلی عرب بر شعر ایرانی در قرن ۵ و ۶

رحیم سرخی^۱، محمود آبدانان مهدی زاده^۲

^۱ زبان و ادبیات عرب، دانشکده الهیات، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

^۲ ادبیات عرب، دانشکده الهیات، دانشگاه شهید چمران اهواز، ایران

چکیده

در این پژوهش به عمق تأثیرگذاری شعر جاهلی عرب بر شعر ایرانی در قرن ۵ و ۶ پرداخته شده است. شاعران ایرانی به طور استادانه‌ای بسیاری از مضامینی را که در شعر عربی دوره‌ی جاهلی دیده می‌شود، در اشعار خود به کار برده‌اند، آن‌ها در بسیاری از اشعار خود عیناً همان مضمونی که شاعران جاهلی استفاده کرده‌اند و مخصوص طبیعت و محیط زندگی آنهاست، با کلمات فارسی به کار برده‌اند، که این کار شاعران جز اثرپذیری چیز دیگری نمی‌تواند باشد. دلیل بر این ادعای ایباتی است که خود شاعران سروده‌اند و در آن‌ها تعجب و تحسین خود را نسبت به تکامل شعر عرب بیان کرده‌اند. این اثرپذیری، و به کارگیری مضامین عربی، به روش بسیار زیبا و هنرمندانه‌ای صورت گرفته، و این شاعران با دخل و تصرف در مضامین، لباس جدیدی را به آنها پوشانده‌اند. برخی از این شاعران، مانند منوچهری تا حدودی در این امر از همتایان خود، سرتر بوده است.

واژه‌های کلیدی: ادبیات تطبیقی، ادبیات ایرانیان، ادبیات عرب.

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۱۸-۱۳۰